

saglige — for at støtte enkeltes politiske Stilling. Jeg vil sige til det ærede Medlem, min Meningsfælle, at det forekommer mig lidt haardt at paastaa, at nogen her handler i Strid med deres saglige Overbevisning. Det er haardt lige over for ærede Medlemmer i Almindelighed og i Særdeleshed lige over for Meningsfæller, til hvilke man paa Forhaand skulde have en god Tro. Vi have vel alle — det ærede Medlem med — til Tider været i det Tilfælde, at vi for at opnaa et Resultat have maattet fire lidt her og der, netop i saglig Henseende, men det er ikke et med at svigte eller komme i Strid med sin saglige Overbevisning, naar man opnaar et Resultat, som man i øvrigt finder at kunne forsvare, og jeg betoner det Udtryk: finder at kunne forsvare. Man kan fire og lire paa sin saglige Overbevisning af politiske Grunde, men man kan i Sandhed ogsaa gøre det netop af saglige Grunde. Jeg tillader mig derfor indtil videre ganske i Overensstemmelse med det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgkreds (J. Jensen), der i Gaar talte om det Ændringsforslag, som det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds som Medforslagsstiller af, at jeg føler mig overbevist om, at de, der have stemt for § 2, som den foreligger i det forhaandenværende Forslag, have stemt efter deres saglige Overbevisning lige saa fuldt som de, der have stemt for det ærede Medlems Ændringsforslag. Det er min Overbevisning efter det Kendskab, jeg har til de forskellige Medlemmer inden for mit eget Parti. Dernæst er der dette, at man skulde have svigtet sin saglige Overbevisning af *Hensyn til enkeltes politiske Stilling*. Det har været mig noget af en Gaade, jeg forstaar ikke, hvis politiske Stilling det skulde være. Skulde det være Forslagsstillernes eller Justitsministerens eller begges? Jeg har ikke vidst, at enten Forslagsstillernes eller Justitsministerens Stilling var truet af noget, og jeg har ikke kunnet forstaa, at den kunde blive rehabiliteret ved det, der her ligger for. Jeg har troet, at Forslaget er kommet frem af Hensyn til at hævde og fremme Retssikkerheden og ikke nogens politiske Stilling. Der har været delte Meninger om de Midler, hvormed Retssikkerheden kan hævdes og fremmes, men jeg er forvisset om, at Meningsdelingslinierne her have været rent saglige. Jeg gad for Resten ogsaa nok vide, hvilken politisk Stilling der skulde sikres og grundfæstes paa denne Majoritet af 54 Stemmer mod 50, naar vi se paa den brogede Mangfoldighed, hvoraf

den var sammensat (*Borgbjerg: Hør!*) Det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds siger Hør! og det kunne vi ogsaa være enige om, at der bygges ingen politisk Stilling paa den, men der er sikkert heller ikke søgt nogen paa det Grundlag. At der uden for Rigsdagen kan laves Politik eller gøres Forsøg paa at lave Politik paa dette Spørgsmaal, er jeg ikke blind for. Jeg har saaledes set, at der ligesom er sat en Devise over Rigsdagsarbejdet her inde i Fjor og i Aar, der kort og fyndigt lyder saaledes: Skattelove for de rige, Prygl til de fattige, men jeg tror ikke, at det er nogen for Venstre gavnlige Gerning, at sætte denne Devise op over vort Arbejde her paa Rigsdagen. Jeg vil henstille til Overvejelse, om de Prygl, der her er Tale om at fjerne — jeg er imod denne Konverteringstanke, som er bleven gennemført, men jeg siger dog i denne Forbindelse om de Prygl, som blive fjernede, og som ere flere end dem, som blive givne —, mon de ikke hidtil ere faldne paa de fattige?

Men, som sagt, at der kan laves Politik uden for denne Sal hist og her paa det foreliggende Lovforslag, derom tvivler jeg ikke. Det skulde ikke undre mig, om man f. Eks. her i København, hvor man jo er livlig og rask i Vendingen, kunde finde paa at gaa til Borgerrepræsentantvalg paa det foreliggende Lovforslag paa Tirsdag. Det er hverken værre eller bedre end at gaa til Valg for eller mod Københavns Befæstning. Men jeg siger derom: Lad dem om det, som ønske at udnytte denne Sag i uvedkommende Øjemed. Vi herinde maa handle efter vort Ansvar upaavirkede af uvedkommende Hensyn. Jeg anbefaler altsaa at stemme for Forslaget, som det foreligger, og min Grund hertil er, som jeg siger, den rent saglige, at Forslaget, naar alt kommer til alt, betyder et Fremskridt paa det bestaaende strafferetlige Omraade. Og medens det er mit Haab, at Lovgivningsmagten om 6 Aar vil fjerne den ny Legemsstraf, er jeg tillige forvisset om, at man i ethvert Tilfælde ikke vil gaa tilbage til at anvende Legemsstraf for Børn og unge Mennesker. Den Ting er fjernet for bestandig. Og om 6 Aar er det mit Haab, at det, som vi nu sætte ind som et Led af et Kompromis, hvori jeg ikke har nogen Del, og som jeg beklager, ogsaa maa forsvinde, thi idet Lovene falder bort af sig selv om 6 Aar, ere Legemsstraffens Modstandere de stærkeste til den Tid, da Spørgsmaalet atter skal tages op.